

بهشی دادگا و بریاردان

(القضاء)

دادوهری نیوان خه لکی پیویستی (کفایه) یه (۱۱۱) وه خیریکی زوری
تیادیه بو که سیک مافی خوئی پی بدات (۱۱۱)

(452) له بهر فهرموده ی خوی گه وره له سوره تی (ص: 26) دا که ده فهرموی
﴿يَا دَاوُدُ إِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ فَاحْكُم بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ﴾ واته : نهی (داود)
نیمه تومان کردوه به جینشین له سهر زهوی دا ، جا به حهق و راستی داوهری نیوان
خه لکی بکه . وه له سوره تی (المائدة: 49) دا ده فهرموی : ﴿وَأَنِ احْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنْزَلَ
اللَّهُ﴾ واته : وه به وهی خوا بوئی دابه زاندوه داوهری بکه له نیوانیان دا . وه پیغه مبهری
خوا (ﷺ) خوئی داوهری کردوه له نیوان خه لکی دا ، وه هاوه لانیسی ره وانه کردوه به
ولانندا بو نه وهی داوهری بکه له نیوانی خه لکی دا ، وه خه لیفه راشد یکانیش هروایان
کردوه وه بو هه موو ولاتیك داوهریان داناه ، وه ثیانیش به بی نه وه به ریوه ناچیت ،
چونکه سروشتی مرؤف وایه که وا له نیوان یه ک دا جیاواز بن ...

(۱۱۱) له بهر فهرموده که ی (عبدالله بن مسعود) (خوی لی رازی بییت) بییت که وا
پیغه مبهری خوا (ﷺ) فهرموی : ((لَا حَسَدَ إِلَّا فِي اثْنَتَيْنِ : رَجُلٌ آتَاهُ اللَّهُ مَالًا فَسَلَّطَهُ
عَلَىٰ هَلَكْتِهِ فِي الْحَقِّ وَرَجُلٌ آتَاهُ اللَّهُ حِكْمَةً فَهُوَ يَقْضِي بِهَا وَيُعَلِّمُهَا)). واته :
حه سوودی نییه ته نها له دوو شت دا نه بییت : پیاویک خوی گه وره پاره یه کی پی داوه ،
جا له شوینی خوئی دا خه رجی ده کات به حهق و راستی ، وه پیاویک خوی گه وره
داناییه کی پی داوه ، جا داوهری نیوان خه لکی پی ده کات وه خه لکی پی فیر ده کات .
[رواه البخاری (3/رقم/7316) ومسلم (1/886/559) وابن ماجه (2/4408/1407/2) .

مه بهست به (حسد) لی ره دا (غبطه) یه : نه وه یه تو پییت خوش بییت وه کو نه و بیت ،
بی نه وهی پییت خوش بییت نه و نیعمه ته له دهستی نه و بجیت . وه له بهر فهرموده که ی
(بریده) (خوی لی رازی بییت) که وا پیغه مبهری خوا (ﷺ) فهرموی : ((الْقَضَاءُ ثَلَاثَةٌ :

به لام ئه وهی مافی خوئی پی نادات ، زور تاوانبار ده بیئت (۳۳۳) بویه قه دهغه
کراوه له داوا کردنی (۳۳۳)

إِثْنَانٍ فِي النَّارِ وَوَاحِدٌ فِي الْجَنَّةِ ، رَجُلٌ عَلِمَ الْحَقَّ فَقَضَى بِهِ فَهُوَ فِي الْجَنَّةِ ، وَرَجُلٌ
قَضَى لِلنَّاسِ عَلَى جَهْلٍ فَهُوَ فِي النَّارِ ، وَرَجُلٌ جَارَ فِي الْحُكْمِ فَهُوَ فِي النَّارِ) . واته
: داوهر و قازی سیانن ، دونیان له دۆزهخ دایه و یه کیکیشیان له به ههشت دا ، پیاویک
حهق و راستی ده زانیت ، و داوهریشی پی دهکات ، ئه وه له به ههشت دایه ، وه پیاویک
داوهریی بۆ خه لکی دهکات به نه فامی و نه شاره زایی ئه وه له دۆزهخ دایه ، وه پیاویک له
داوهریی کردن دا سته م و زولم دهکات ، ئه ویش له دۆزهخ دایه [رواه ابوداود (4/رقم/3573)
والترمذی (1322/613/3) وابن ماجه (2315/776/2) وغیرهم وهو حدیث صحیح بروانه صحیح الجامع
(4446)].

(۳۳۳) له بهر فهرموده که ی (بُرَيْدَةَ) ی پيشوو (پ453) وه فهرموده که ی (أَبُو
هُرَيْرَةَ) (خوای لی رازی بیئت) که وا پیغه مبهری خوا (رَضِيَ) فهرموی : ((مَنْ جَعَلَ قَاضِيًا
بَيْنَ النَّاسِ فَقَدْ ذُيْحَ بِغَيْرِ سَكِينٍ)) واته : هه رکه سیک بکریته داوهر له نیوان خه لکی دا
ئه وه به بی چه قو سه ر بپرا [رواه ابوداود (4/رقم/3571) والترمذی (1325/614/3) وابن ماجه
(2308/774/2) وغیرهم وهو حدیث صحیح بروانه صحیح الجامع (6190)].

وه له بهر فهرموده که ی (عَبْدُ اللَّهِ بْنِ أَبِي أَوْفَى) (خوای لی رازی بیئت) که وا
پیغه مبهری خوا (رَضِيَ) فهرموی : ((إِنَّ اللَّهَ مَعَ الْقَاضِي مَالٍ يَجِرُ ، فَإِذَا جَارَ وَكَلَّهُ إِلَى
نَفْسِهِ)) . واته : به راستی خوای گه وره له گه ل داوهر و قازی دایه تا زولم و سته م نهکات
، جا ئه گه ر سته می کرد ئه وه دهیداته دهستی خودی خوئی [رواه ابن ماجه (2312/775/2)
والترمذی (1330/618/3) والحاكم (93/4) وغیرهم].

وه له (لَفْظِ) (الْتَرْمِذِي) ((فَإِذَا جَارَ تَخَلَّى عَنْهُ وَلَزِمَهُ الشَّيْطَانُ)) واته : جا
ئه گه ر سته می کرد ئه وا خوای گه وره وازی لی دینیت و شهیتان ده بیته هاوه لی و له گه لی دا
ده بیئت .

(۳۳۳) له بهر فهرموده که ی (عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنِ سَمْرَةَ) (خوای لی رازی بیئت) که وا
پیغه مبهری خوا (رَضِيَ) فهرموی : ((يَا عَبْدَ الرَّحْمَنِ بْنِ سَمْرَةَ لَا تَسْأَلِ الْإِمَارَةَ فَإِنَّكَ إِنُّ

وه پیاویک ده بیټ پیی هه لسیټ شایه نی ئه و بواره بیټ له پرووی زانیاریه وه
 کوشش کهر (مُجْتَهَد) بیټ ، وه له پرووی باوه پ و په وشتیسه وه دادپهروه
 (عادل) بیټ (۱۱۱)

أُعْطِيَتْهَا مِنْ غَيْرِ مَسْأَلَةٍ أُعْنِتَ عَلَيْهَا وَإِنْ أُعْطِيَتْهَا عَنْ مَسْأَلَةٍ وَكُلْتِ إِلَيْهَا)) واته :
 ئەمی (عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنِ سَمُرَةَ) داوای فه رمان په وایمی مه که ، چونکه ئەگەر تۆ به بی داوا کردن
 بیټ بدریټ ئه وه خوای گه وره یارمه تیت دهادت له سه ری ، به لام ئەگەر به داوا کردن بیټ
 بدریټ ئه وه ده دریټه ده سستی خۆت و خوای گه وره یارمه تیت ناداد [رواه البخاری
 (11/رقم/6622) ومسلم (3/1273/1652) وغیرهما] .

وه له بهر فه رموده که ی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لی رازی بیټ) که وا پیغه مبه ری خوا
 (ﷺ) فه رموی : ((إِنَّكُمْ سَتَحْرُصُونَ عَلَى الْإِمَارَةِ ، وَتَسْتَكُونُونَ نَدَامَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَنِعْمَ
 الْمُرْضِعَةُ وَبِئْسَتِ الْفَاطِمَةُ)) واته : به راستی ئیوه زور سوور ده بن له سه ر فه رمان
 په وایمی وه له پوژی قیامه ت دا ده بیټه مایه ی په شیمانی ، جا چاکترین شیرده ره و
 خراپترین برینه وه ره له شیر دان [رواه البخاری (3/رقم/7148)] .

وه فه رموده که ی (أَبُو مُوسَى) (خوای لی رازی بیټ) که وا فه رموی : چوموه
 ژووره وه بو لای پیغه مبه ری خوا (ﷺ) من و دوو پیاو له ئاموزاکانم جا یه کیگمان ووتی :
 ئەمی پیغه مبه ری خوا (ﷺ) ، بمانکه به فه رمان په وا له سه ر هه ندیک له وه ی خوای گه وره
 خستویه تی ژیر ده ست ، وه ئەوی تریشیان هه روه کو ئەوی ووت ، جا ئەویش فه رموی :
 ((إِنَّا وَاللَّهِ لَأَنْوَلِيَنَّ هَذَا الْعَمَلَ أَحَدًا يَسْأَلُهُ أَوْ أَحَدًا يَحْرِصُ عَلَيْهِ)) . واته : ئیمه وه
 (الله) ی ئەم کاره به ده سستی که سیکه وه ناده بن خۆی داوای بکات یان که سیک هه ولی بو
 بدادت و سوور بیټ له سه ری [رواه البخاری (3/رقم/7149) ومسلم (3/1456/1733)] .

(الحافظ ابن حجر) ده فه رموی : (أَبُو عَلِيٍّ الْكَرَابِيسِيُّ) هاوه لی (الشافعی) له
 کتیبی (آدابُ الْقَضَاءِ) ی خۆی دا ده فه رموی : هیچ جیاوازیه ک نازانم له نیوان زانیانی
 پیشوودا که وا شایه ن ترین خه لکی که داوه ری نیوان موسولمانان بکات ئه و که سه یه :
 که وا فه زلی و راستیتی و زانیاری و (وَرَع) ی ده رکه ویت ، خوینه ری کتیبی خوا بیټ و
 زانایش بیټ به زور به ی ئە حکامه کانی ، وه زانابیټ به سووننه ته کانی پیغه مبه ری خوا و

جا نه گهر که سیک و ابوو ، و دهستی کرد به داوهری و کوششی کرد به پیوی توانا ، نه گهر پیکای نه وه دوو پاداشتی بو هیه وه نه گهر نهیشیپیکیت نه وه هریهک پاداشتی بو هیه (۱۱۱) وه حرامه له سه ری به رتیل (رثوّه)

زۆریه ی فه رموده کانی له به رییت ، وه هروه ها فه رمایشی هاوه لانیس ، وه زانایش بیّت به شوینی (تّفّاق) و (إخْتِلاف)ی شهرع زانه کانی شوین که وتوان (فُقَهَاءُ التَّابِعِينَ) ، وه زانیاری هه بیّت به جیا کردنه وه ی فه رموده ی (صحیح) له (ضعیف) ، وه له کاتی (خُصُومَات) دا شوینی قورئان بکه ویّت ، جا نه گهر له قورئان دا نه بیینی نه وه شوینی سوننه ت و فه رموده ی (رسول الله) بکه ویّت ، جا نه گهر له ویش دا نه بیینی نه وه کار به وه بکات که هاوه لان (الصَّحَابَة) یه کده ننگن له سه ری ، جا نه گهر نه وانیس جیاواز بن نه وه کار به وه یان بکات که زیاتر له قورئان ده چیّت پاشان له سوننه ت ، پاشان له فتوای گهره کانی هاوه لان (کِبَارُ الصَّحَابَة) ، وه زۆر پیدا چوونه وه بکات له گه ل زانایان دا و پاوژیان پی بکات ، له گه ل فه زلّ و (وَرَع) دا ، وه ده بیّت زمان وسک و داوینی له حه رام بپاریزیّت ، وه ووریا بیّت وزوو له قسه ی به رانه بر تی بکات ، پاشان ده بیّت خاوه ن بیریکی تیژ بیّت و دووریّت له ئاره زوه وه ، پاشان فه رموی ، نه مه ، وه ئیمه ش ده زانین که وه که سیک نییه له سه ر پوی زه وی دا نه م هه موو سیفه تانه کۆبکاته وه ، به لام پیویسته به دوای ته واو ترین و چاکترین خه لکی نه و کاته دا بکه رییت [بپوانه فتح الباری (13/146)] .

تیبینی :

ده بیّت ته نها پیاو به کاری داوهری هه لسیّت ، وه دروست نییه ئافره ت بکریته داوهر له بهر فه رموده که ی (أَبُو بَكْرَةَ) (خوای لی رازی بیّت) که وه فه رموی کاتیک که هه والی نه وه گه یشته پیغه مبه ری خوا (ﷺ) که وه (فارس) هکان که چه که ی کیسرایان کردو ته پادشا ، فه رموی : ((لَنْ يُفْلِحَ قَوْمٌ وَلَوْ أَمَرَهُمْ إِمْرَأَةٌ)) واته : نه و قه ومه هه رگیز سه ر فراز نابن که وه فه رمانی خویمان بده نه دهستی ئافره تیک [رواه البخاری (13/رقم/7099) والترمذی (2365/360/3) والنسائی (227/8)] .

(۱۱۱) له بهر فه رموده که ی (عَمْرُو بْنُ عَاصٍ) (خوای لی رازی بیّت) که وه پیغه مبه ری خوا (ﷺ) فه رموی : ((إِذَا حَكَمَ الْحَاكِمُ فَاجْتَهَدَ ثُمَّ أَصَابَ فَلَهُ أَجْرَانِ وَ

وهرگرتن (□□□) یان وهرگرتنی دیاری و به خشینیک به هوئی داوهرییه وه پیئی بدریت (□□□) وه نابییت دادوهری بکات و برپار بدات له کاتییک دا که له حاله تیکی دهروونی نا ئاسایی دایه (□□□)

اِذَا حَكَمَ فَاجْتَهَدَ ثُمَّ اَخْطَا فَلَهُ اَجْرٌ) واته : نه گهر دادوهر دادوهری نیوان خه لکی کرد و کوششی کرد پاشان پیکی ئه وه دوو پاداشتی بو هیه ، وه نه گهر دادوهری کرد و کوششی کرد به لام نه بییکا ئه وه پاداشتیکی هر بو هیه [رواه البخاری (13/رقم/7316) و مسلم (816/559/1) و ابن ماجه (4208/1407/2)].

(□□□) له بهر فهرمووده گه ی (عَبْدُ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو) (خوایان لی رازی بییت) که وا پیغه مبهری خوا (ﷺ) فهرمووی : ((لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الرَّاشِي وَالْمُرْتَشِي)). واته : نه فرینی خوا له به رتیل دهر و به رتیل خور [رواه أبو داود (4/رقم/3580) و الترمذی (1352/397/2) و ابن ماجه (2313/775/2) و غیرهم وهو صحیح بروانه صحیح ابن ماجه (1871)].

(□□□) له بهر فهرمووده که ی (أَبُو حُمَيْدِ السَّاعِدِي) پروانه (پ298) (□□□) له بهر فهرمووده که ی (أَبُو بَكْرَةَ) (خوای لی رازی بییت) که وا پیغه مبهری خوا (ﷺ) فهرمووی : ((لَا يَحْكُمُ أَحَدٌ بَيْنَ اثْنَيْنِ وَهُوَ غَضَبَانٌ)). واته : هیچ که سیک دادوهری نیوان دوو که س نه کات کاتییک که توپه یه [رواه البخاری (13/رقم/7158) و مسلم (1717/1342/3) و غیرهما].

(إِبْنُ الْقَيْمِ الْجَوْزِيَّة) ده فهرمووی : : بو (مُفْتِي) نیه (فَتْوَى) بدات له حاله تی زور توپه بوون دا یان زور برسیتی دا یان خه فه تییک که وا تووشی دوو دلئی و دلله راوکه ی بکات یان له حاله تی ترسیکی زوردا یان کاریک که وا دلئی داگیر بکات ، یان له کاتی ته نگاو بوون به میز و پیسی ، به لکو هر کاتییک هستی کرد که وا شتییک له وانه له حاله تی ئاسایی دهری ده کات و نیه تی و لاشه ی له جیگای خوئی دا به ته واوی نه هیلیت ، نه وه خوئی له (فَتْوَى) دان ده گریته وه و نابییت (فَتْوَى) بدات ، جا نه گهر له و حاله ته دا (فَتْوَى) ی دا و پیکی ئه وه (فَتْوَى) که ی ته واوه ، وه نه گهر له و حاله ته یش دا داوهری کرد و برپاری دا ، نایه نه و برپاره جی به جی ده کریت یان نه نه وه سی (قَوْل) ی له سه ره ... له بوچوون (مَذْهَب) ی (أحمد) دا [بروانه إعلام الموقعین (227/4)].

وه پیویسته یه کسانى بکات له نیوان هه موو خه لکی دا له هه موو شتیك دا به داوا کارو و داوا لی کراره وه (۳۳۳) وه گوئی بیستی قسه ی هه ردوولا بیئت پیش بریار دان (۳۳۳) وه نابیئت ده رگاوانیکی و ادابنیئت کهوا خه لکی له هاتوو چوکردنی قه دهغه بکه ن (۳۳۳)

(۳۳۳) پیویسته له سه ر داوه ر کهوا دادپهروه ر بیئت له نیوان هه موو خه لکی دا له ته ماشا کردن و قسه کردن و دانیشتن و هاتنه ژوره وه پیش دا. خوای گه وره له سوره تی (النساء : 158) دا ده فه رموی : ﴿وَ إِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ﴾ . واته : وه نه گه ر دادوه ریبتان کرد له نیوان خه لکی دا نه وه به دادپهروه ری دادوه ری بکه ن . (۳۳۳) له بهر فه رموده که ی (علی) (خوای لی رازی بیئت) کهوا پیغه مبه ری خوا پیی فه رموو : ((يَا عَلِيُّ إِذَا جَلَسَ إِلَيْكَ الْخَصْمَانِ فَلَا تَقْضُ بَيْنَهُمَا حَتَّى تَسْمَعَ مِنَ الْآخِرِ كَمَا سَمِعْتَ مِنَ الْأَوَّلِ فَإِنَّكَ إِذَا فَعَلْتَ ذَلِكَ تَبَيَّنَ لَكَ الْقَضَاءُ)) . واته : نه ی علی ! نه گه ر له لات دا داوا که ر و داوالی کراره دانیشتن نه وه بریار مه ده له نیواناندا تا له وی تریشیان ده بیست وه کو له یه که مت بیست چونکه نه گه ر وا بکه یه نه وه بریار دانه که ت بو روون ده بیته وه [رواه احمد (111/1) و ابو داود (4/رقم 3582) و الترمذی (1331/618/3) و ابن حبان (5042/260/7) وهو حدیث صحیح بروانه الارواء (2600)].

(463) له بهر فه رموده که ی (أَبُو مَرْيَمَ الْأُرْدِي) (خوای لی رازی بیئت) کهوا فه رموی : بیستم پیغه مبه ری خوا (ﷺ) ده ی فه رموو : ((مَنْ وَلَّاهُ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ شَيْئًا مِنْ أَمْرِ الْمُسْلِمِينَ فَاحْتَجَبَ دُونِ حَاجَتِهِمْ وَخُلْتُمْ ~ وَفَقَرَهُمْ إِحْتَجَبَ اللَّهُ عَنْهُ دُونَ حَاجَتِهِ وَخُلْتَهُ وَفَقَرَهُ)) . واته : هه ر که سیک خوای گه وره هه ندیک کارى موسولمانانى بخاته ژیر ده ست جا نه ویش خوئی بشاریته وه له پیویستیه کانیان و که م ده ستی و هه ژاریکانیان - کاره کانیانى بو نه نجام نه نه دا - نه وه خوای گه وره خوئی له پیویستى و که م ده ستى و هه ژاریکانى خوئی ده شاریته وه - هیه یارمه تیه کی نادات - [رواه ابو داود (3/رقم 2948) و الترمذی (1333/620/3) و وحدیث صحیح بروانه السلسله الصحیحة (629)].

نه مه به پیی توانا ، چونکه مرؤف نه فسى خویشى مافى به سه ریته وه هه یه ، وه که س و کاریش مافیان به سه ریته وه هه یه ، بویه ده توانیئت چه ند کاتیکی دیاری دابنیئت بو داوه ری نیوان خه لکی وه له کاته کانى تریشى دا خه ریکی نه نجام دانى پیویستیه کانى خوئی و که س و کارى بیئت ، وه له فه رموده ی (صحیح) یش دا هاتوه کهوا پیغه مبه ری خوا

و ده توانیت یارمه تی دهریش بو خوئی دابنیت به پی پی پیویست (۱۱۱) و بریاری داوهر ته نه له دونیادا جی به جی دهبیت ، بویه هیچی پی حلال نابیت و راستی (حق) یشی پی ناگوریت . (۱۱۱)

(ﷺ) له هندی حالت دا دهرگاوانی هه بووه ، وه كه فهرموده كه ی (أبو موسی) ارواه البخاری (7/رقم/3674) ومسلم (4/1868/2403) .

وه فهرموده كه ی (إبن عَبَّاس) له باره ی سویند خواردنه كه ی پیغه مبهروه (ﷺ) كه نه چیته لای خیزانه كانی ماوه ی یه ك مانگ ، كه وا (عمر) پرسى به (الأسود) كرد و فهرمووی ئه ی (رباح) داوا ی بوخسه تم بو بكه . [متفق علیه] وه له (البخاری) و (مسلم) دا هاتوه كه وا ئیمامی (عمر) خویشی له كاتی خلیفایه تی دا ، دهرگاوانی هه بووه .
(464) له بهر فهرموده كه ی (أنس) (خوای لی پازی بیت) كه وا فهرمووی : ((قیس بن ثابت) له بهر دوو دهستی پیغه مبهری خوادا (ﷺ) بوو وه ك پؤلیس له بهر دهستی (أمیر) دا)) [رواه البخاری (3/رقم/1155)] .

وه جاری وایش هه یه دانانی یارمه تی دهر پیویست دهبیت ، نه گهر له حاله تیک دا حقه وه كو پیویست جی به جی نه ده كرا .

(465) له بهر فهرموده كه ی (أم سلمة) (خوای لی پازی بیت) كه وا پیغه مبهری خوا (ﷺ) فهرمووی : ((إِمَّا أَنَا بِشَرِّ وَإِنَّكُمْ تَحْتَصِمُونَ إِلَيَّ وَلَعَلَّ بَعْضُكُمْ يَكُونُ الْحَنُّ بِحُجَّتِهِ مِنْ بَعْضٍ فَأَقْضِي بِنَحْوِ مَا أَسْمَعُ فَمَنْ قَضَيْتُ لَهُ مِنْ حَقِّ أَخِيهِ شَيْئًا فَلَا يَأْخُذْ فَإِنَّمَا أَقْطَعُ لَهُ قِطْعَةً مِنَ النَّارِ)) واته : من ته نه مرؤفیکم ، وه ئیوه ی - داواكارو داوا لی كراو - پوو ده كه نه من بو داوهری نیوانتان ، جا له وانیه هه ندیكتان قسه زان تر بیت له وی ترتان ، بویه منیش داوهری و بریار به گویره ی ئه وه ددهم كه ده بیستم ، جا هه كه سیک نه گهر بریاری شتیک له مانی براكهیم بو دا ، ئه وه با وهری نه گریت و نه بیات ، چونكه ئه وه پارچه یه ك ناگرم بو بریوه [رواه البخاری (12/رقم/6967) ومسلم (3/1337/1713) وغیرهما] .

وه ئیمامی (الشافعی) ، یه كدهنگی زانایان ده گریته وه له سه ره ئه وه ی كه بریاری داوهر هیچ هرامیک حلال ناكات . وه ئیمامی (النووی) ده فهرمووی : وه ئه وه ی بلئی : بریاری داوهر حلال ده كات ، له (ظاهر) و (باطن) دا پیچه وانیه ئه م فهرموده راست (صحیح) ه و ئه و (إجماع) ه باسكراوه یه ، وه به گشتی ، ئه و بوچوونه ی حه نه فه كان كه ده لئین بریاری داوهر جی به جی دهبیت له (ظاهر) و (باطن) دا هیچ پرویه کی شه رعی نییه ... جا بو زیاتر تیگه یشتن له م باسه پروانه [نیل الأوطار] لامام الشوكانی (8/278-281) .